

Mluvnice, sloh

styly: prostěsdělovací, esejistický, odborný, umělecký, řečnický, administrativní, publicistický postupy: informační, vyprávěcí, popisný, výkladový, úvahový

Část I

Odborný styl

- a) vědecký – pro vědeckou veřejnost, vysoce odborný, hodně termínů
  - b) učební – pro žáky, studenty, snažíme se o něčem vzdělat někoho nevzdělaného (idk)
  - c) populárně naučný – snaží se vzdělat širší veřejnost, minimum termínů nebo jsou vysvětleny
  - d) prakticky odborný – např. návody, příručky, nějaké praktické poznatky, které můžeme využít
- kompozice logická, strukturovaná, bude uvedena problematika, mělo by to být přehledné, ne na přeskáčku, nějak souvisle za sebou, na konci shrnutí (resumé)
  - anotace, abstrakt, resumé

Slohovka bude na líčení

- líčení je subjektivní popis něčeho
- je zde velké množství obrazných pojmenování, a to především přirovnání, metafor, personifikací
- velmi často tím, kdo tvoří líčení je vypravěč v první osobě – jde o vlastní pocity vypravěče – líčení v ich-formě
- snaha zachytit atmosféru a náš vztah k popisovanému
- musíme ale pořád popisovat smyslově vnímatelné okolnosti
- musí z toho být cítit ta emoce, to subjektivno, ten popis toho něčeho
- může být zabarveno i negativně, ale je to těžší
- cvičné líčení: oblíbené místo, hluboká noc, bouře v horách

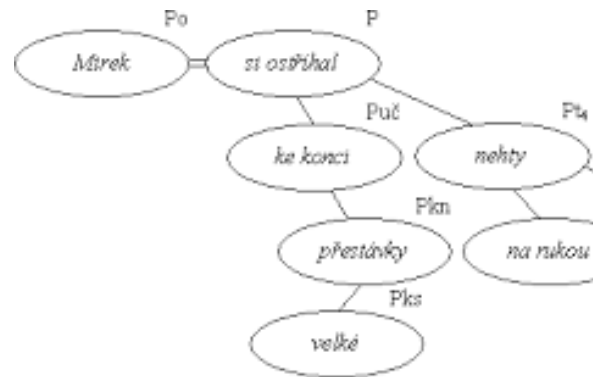
Část II

Syntax

1 Větné členy

- základními jsou podmět a přísudek, rozvíjejícími přívlastek, předmět, příslovečné určení, doplněk
- podmět všeobecný x vyjádřený x nevyjádřený (x vůbec není (viz „Prší.“))
- přísudek slovesný (vyjádřený slovesy, nař. vyčásovaným slovesem, vyčásovaným modálním slovesem a infinitivem, vyčásovaným fázovým slovesem a infinitivem) x jmenný se sponou (pomocné sloveso být nebo stát se a podst. nebo příd. jméno, spona může být nevyjádřena)

- přívlastek rozvíjí podst. jméno, shodný x neshodný, několikanásobný x postupně rozvitý, shodný široce rozvitý volný (Žáci, jedoucí na výlet do Drážďan, se po 2. hodině dostaví do sborovny.) x těsný (Žáci jedoucí na výlet do Drážďan se po 2. hodině dostaví do sborovny.) – pokud přívlastek zužuje podstatné jméno (nedostaví se všichni žáci, ale právě jen ti co jedou do Drážďan) tak je těsný, bez čárek; pokud je přívlastek jen doplňková informace a obor podstatného jména se po jeho oddělení nezmění je volný a píše se okolo něj čárky
- na předmět se ptáme jen pádovými otázkami, pokud se můžu zeptat jinak než pádovou otázkou, je to příslovečné určení, předmět bývá závislý na přísudku
- příslovečné určení rozvíjí sloveso, příd. jm. nebo příslovce, určuje nějaké bližší okolnosti děje, přís. urč. času x místa x způsobu (prostředku (jakým prostředkem? Země byla rozpálena sluncem.), zřetele (s ohledem na co / vzhledem k čemu? Brno je bohaté na secesní památky.)) x míry (jak moc? Ranilo mě to mnoho.) x podmínky (za jaké podmínky? Při požáru utíkejte. V případě nouze mi pomůžte.) x přípustky (i přes jakou okolnost? Navzdory zákazu skočil do bazénu. Přes špatné počasí jsme jeli na výlet.) x příčiny (proč ve smyslu z jakého důvodu / co je příčina? Kvůli nemoci nešel do školy. Kvůli nemoci jsme nejeli na výlet.) x účelu (proč ve smyslu za jakým účelem / co je cíl? Jí ovoce pro lepší zdraví. Šel do obchodu pro rohlíky.)
- doplněk je zároveň závislý na podmětu i přísudku (Chlapec šel ze schodů zpívaje. – šel zpívaje a zároveň chlapec zpívaje), jakási vlastnost jména v průběhu děje

- větný rozbor značíme následovně: